

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 7. Quo modo Sancti, in mensuram ætatis plenitudinis Christi, sint
resurrecturi?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

2. Reg. 4.
4.

Itaque in duellis quidem interemti suarum
plagarum signa; lilijs iniusti, suæ castitatis
stigmata; lue Gallica exesi, carcinomata;
vino & comotationibus incensi, cupreum
Venerisq; floribus fœdatum vultum; alij
alia retinebunt. In celo autem nullus pa-
rens de filio monstroso erubescet; nulla
mater de filia Æthiopissa accusabitur; nul-
lus Miphiboseth claudicabit. Omnia erunt
pulchra; omnes formosi; omnes perfecti:
nullus infans, nullus sapientia puer, nul-
lus canâ ætate, sed reuerentia & authori-
tate senex; omnes in matura, florida, &
perfecta ætate Christo pares erunt.

sup. libro 2. §. VII.

*Quo modo Sancti, in mensuram ætatis pleni-
tudinis Christi, sint resurrecturi?*

Ephes. 4.
13.

Atque hoc est, quod Apostolus Ephesios
monet, & cum illis nos omnes, qui
fortasse aliquo corporis defectu labora-
mus, ne deiciamur, sed vt cum patientia
expectemus, donec occurramus omnes in uni-
tatem fidei, & agnitionis Filij Dei, in virum
perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis
Christi. Vbi tria docentur, staturæ scilicet,
membrorum, & ætatis perfectio. Hac
enim omnia ad *virum perfectum* pertinent.

Estq;

Estque idem *etas plenitudinis*, quod *etas plena*, *adulta*, *virilis*. Quamvis autem *etas* hinc propriè accipi possit, metonymicè tamen potiùs ab authoribus accipi solet, pro *vigore & statura*, quam *etas* secum affert, & quæ in virili *etate* esse consuevit. Igitur, Sancti non solum in eo *vigore*, verum etiam in ea *statura* resurgent, quam fert illud tempus, quod habuit Christus in virili atq; *adulta etate*, cum 34. esset annorù. Cuius duplex potest esse sensus. Primus, nos resurrecturos, in *mensura*, *magnitudine*, & *statura* nostri corporis *plena ac perfecta*; sicut habuit *staturam suam plenam & perfectam* Christus, in *etate plena & perfecta*, seu, quemadmodum Christus anno *etatis suæ* 34. inchoato iustam habuit *humani corporis staturam*, ita & in *resurrectione* homines, etiam qui hinc in *etate infantili*, aut *puerili*, aut *senili* mortui sunt, iustam *corporis sui staturam*, habituros, adeoq; omnes nos ea *magnitudine & statura* in *caelo* futuros, quam habuimus, vel habuifsemus (si *natura vegeta* fuisset, vel non *impedita*, aut *morte præuenta*) in *etate virili*, seu anno 34. quæ fuit *etas Christi*.

Alter

Vide S.
August.
lib. 22. de
ciuit. c. 15,
& seqq.

mod. 2
34. p. 89
4. h. 2. 6

Alter sensus esse potest, quòd resurrecturi
 simus non tantùm eâ staturâ, & magnitu-
 dine, quam nos habuimus, vel habuisse-
 mus in virili ætate, sed etiam quòd ipsi
 Christo, in corporis magnitudine & statu-
 ra æquales simus futuri. Vterque sensus
 sua probabilitate non caret. Prior commu-
 nior, & S. Thomæ est, posterior inde fulci-
 tur, quia etsi inæqualitas staturarum inter
 beatos admitti possit; tamen haut credibi-
 le est, aliquos fore in celo statura vel Pyg-
 mæos, vel Gigantes, vt etiam S. Thomas
 admittit; qui tamen anno 34. ætatis suæ
 in hac vita vel Pygmæi, vel Gigantes fue-
 runt, & quidem ex natura indiuidui. Si
 ergo etiam tunc quãtitas naturalis vniuf-
 cuiusq; indiuidui naturam consequeretur;
 necesse esset alios nanos, alios Polyphemos
 futuros. Neq; pertinet ad eundem nume-
 ro hominem, vt tunc habeat eandem mag-
 nitudinis mensuram, quam in hac vita ha-
 buisset, si natura nō errasset: alioqui, qui
 hîc infantes fuissent, & ibi viri erunt, non
 erunt aïdem numero; sicut nec Adamus &
 primi æui homines, qui vtique ex natura
 indiuidui maiores fuerunt, quàm postea
 mundo decrecente, & non ex errore na-
 turæ.

S. Thom.
 p. 3. q. 46.
 a. 9. ad 4.

turæ. Atque hæc est vna è tribus caussis, ob quas D. Thomas docet, Christum, in iuuenili ætate, pati voluisse; ita enim non solum suam dilectionem magis declarauit, dum vitam suam pro nobis dedit, quando erat in perfectissimo statu, neque conueniebat, ut in eo appareret nature diminutio, sicut nec morbus, verum etiam, in iuuenili ætate moriens & resurgens, futuram resurgentium qualitatem in se ipso præmonstrabat. Hæc de staturæ atque ætatis vegetæ integritate, per coniecturam dicta sunt; quæ ut fidem etiam ab exemplo huius vitæ acciperent, de sene Indo Orientali ita scribit Maffei:

Quidam ex Gangaridum gente, quam hodie Bengalam vocant, ad Prætozem adijt, natus, ut ferebatur, annos trecentos triginta quinq;. Neque mendacij suspicio suberat. Nam & seniores, qui ibi erant, se idem de hoc eodem grandæuo aiebant à maioribus accepisse. Et ipse filium habebat nonagenarium, & cum litterã nosset nullam, quæ referebantur ab eo de veterum gestis rebus, ad fidem annalium optimè congruebant. Huic aliquoties iam deciderunt dentes, alijs continuò subnascentibus; & barba, ubi prorsus incanuisset, in atrum denuo colorem, idq; paulatim semetipsa vertebat.

Rr

Ante

Ioan. Petrus Maffei l. 9. hist. Indic.

Ante centesimum annum idola coluerat; inde
aque miserabili errore, ad nefariam Macho-
metis transierat sectam. Is propter miraculi
nouitate, Sultani stipendijs ali consuetus idem
vita subsidium a Nonnio petijt. Nonnius haud
grauate assignauit. Talem natura dedit, &
diuina potentia non posset? Immo potest.

Psal. 102. Qua spe fretus ille dixit: Renouabitur ve
aquila inuentus tua. In fabulis

Ouid. l. 7. ----- *stricto Medea recludit*
Metam. *Ense senis ingulum, veteremq; exire cruo-*
rem
Passa replet succis. Quos postquam combi-
bit Aeson,
Aut ore exceptos, aut vulnere: barba co-
maq;
Canitie posita, nigrum rapuere colorem.
Pulsa fugit macies, abeunt pallorq; situsq;
Adiectoq; caua supplemur corpore ruge,
Membraq; luxuriant. Aeson miratur, &
olim
Ante quater denos hunc se reminiscitur an-
nos.
Dissimilemq; animum subijt, etate relicta.
Sic oliuæ ramum arentem refluuisse, sic
arietem redijisse ad vitam, & vegetas vires,
fabulæ optauerunt potius, quam testatum
fecerunt

fecerunt. Fides autem Christiana, & optat, & sperat, & testatum facit, eos qui in Domino moriuntur, ad vitam resuscitados, *in virum perfectum, in mensuram aetatis plenitudinis Christi*, in viridem iuventam, non aliqua herbarum aut naturæ, sed Numinis potentia redituros; vt proinde neque de annis nimis multis, aut nimis paucis con-
queri possint; neque de corporis statura, aut ipsa etiam morte subeunda murmura-
re; cum non ignorent, se tanto scenore at-
que lucro immutandos.

§. VIII.

Omnia membra, & naturæ debitos humores resurgentibus esse reddenda.

Quocirca membrorum quoque integri-
tas & pulchritudo non deerit Sanctis; etsi
in damnatis probabiliter, seruata naturæ
veritate & integritate, omnia deformia-
erunt, Apostolo dicente: *Omnes quidem* 1. Cor. 15.
resurgemus, sed non omnes immutabimur, per 51.
gloriam scilicet. Ex quo, Adamo, & Eua, Gen. 3.
& omnibus in peccato originali natis di- 19.
ctum est: *Puluis es, & in puluerem reuerte-*
ris, omnes in cinerem soluimur. Etsi enim
Christi resurrectio est exemplar nostræ re-
surrectionis, si terminum *ad quem aspiciamus;*